

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 70/2018-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť občianskeho združenia s potvrdenou činnosťou [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Vnenčákovou, Advokátka kancelária, Čučmianska dlhá 7, Rožňava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 745/16/8808 a rozhodnutím č. k. Pv 745/16/8808-10 z 24. mája 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť občianskeho združenia s potvrdenou činnosťou [REDACTED]
[REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2017 doručená sťažnosť občianskeho združenia s potvrdenou činnosťou [REDACTED]

██████████, ██████████, ██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresnej prokuratúry Rožňava (ďalej len „okresná prokuratúra“ alebo aj „prokurátor“) v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 745/16/8808 a rozhodnutím č. k. Pv 745/16/8808-10 z 24. mája 2017.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru v Rožňave (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ORP-650/RV-RV-2016 z 3. mája 2017 bolo trestné stíhanie vedené vo veci prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b) a ods. 4 Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Keďže sťažovateľ nesúhlasil so závermi vyšetrovateľa, poukazujúc na tú skutočnosť, že podozrivé osoby, ktoré mali neoprávnene vniknúť do objektov sťažovateľa, nemali status konateľov sťažovateľa, a teda nemali na takýto neoprávnený vstup oprávnenie, v dôsledku čoho mali sťažovateľovi z dôvodu výmeny zámkov, poškodenia zabezpečovacieho signalizačného zariadenia a vynesenia účtovnej dokumentácie spôsobiť sťažovateľovi škodu, podal sťažovateľ proti uzneseniu vyšetrovateľa sťažnosť. Uznesením č. k. Pv 745/16/8808-10 z 24. mája 2017 prokurátor sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa zamietol z dôvodu jej neodôvodnenosti.

3. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ spochybňuje závery prokurátora, ktoré považuje za arbitrárne, pretože vo veci jeho trestného oznámenia nemali byť vykonané všetky sťažovateľom navrhované dôkazy (výsluch navrhovaných svedkov, ktorí mali dosvedčiť neoprávnenosť postupu podľa sťažovateľa jeho samozvaných konateľov zvolených na podľa neho nezákonnom valnom zhromaždení, pozn.) na preukázanie naplnenia skutkovej podstaty stíhaných trestných činov. V tejto súvislosti sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«Predmetné uznesenie o zastavení trestného stíhania samo o sebe nebolo nijako právne a relevantne názorovo odôvodnené, boli v ňom iba konštatované skutočnosti strán sťažovateľa a podozrivých zo spáchania trestného činu. Vyšetrovateľ jednoznačne bez pochybností uviedol v uznesení, že skutok nie je trestným činom aj napriek tomu, že nevenoval trestnému oznámeniu primeranú pozornosť zodpovedajúcu jeho zákonnej povinnosti...»

Orgány činné v trestnom konaní sťažovateľove trestné oznámenie neprešetrili riadne pokiaľ nevykonali dôkazy preukazujúce vedomosť podozrivej osoby o tom, že koná protiprávne. Túto vedomosť by potvrdil navrhnutý svedok, ktorý bol ochotný vypovedať a na predvolanie sa dostaviť k výsluchu...»

Uvedené skutočnosti boli vyšetrovateľom opomenuté a s poukazom na jeho nelogické závery o nespáchaní trestného činu, ktoré nie sú ničím relevantným podložené, sa dá povedať, že záver jeho rozhodnutia nie je odôvodnený a rozhodol bez toho, aby jeho rozhodnutiu predchádzali počas vyšetrovania nejaké pádne argumenty, navodzujúce záver, ktorý bol vyšetrovateľom vyslovený a okresným prokurátorom potvrdený...»

Opätovne došlo v trestnom stíhaní k nedôvodnému a arbitrárnemu rozhodnutiu, bez racionálnych a zákonných podkladov. Z uznesenia prokurátora je zjavné, že sa v celej miere priklonil k tvrdeniam podozrivej osoby aj to zásadne ústavne neprípustným spôsobom. Všetky navrhované dôkazy sťažovateľa boli prokurátorom opomenuté a nedošlo k ich vykonaniu, ale ani k uvedeniu dôvodu, prečo sa nimi Orgány činné v trestnom konaní „nemusia“ zaoberať...»

Záver prokurátora sú zjavne arbitrárne, nakoľko absolútne nevzal do úvahy tvrdenia sťažovateľa, keďže aj napriek jasným dôkazom predkladaných sťažovateľom rozhodol o zamietnutí sťažnosti. Prokurátor v závere uznesenia len stroho uviedol, že zo sťažnosti nevyplývajú relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postup navrhovaný podanou sťažnosťou.»

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR uznesením Okresnej prokuratúry Rožňava č. k. Pv 745/16/8808-10 zo dňa 24.05.2017 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom prokurátora Okresnej prokuratúry Rožňava č. k. Pv 745/16/8808 porušené bolo.

3. Uznesenie Okresnej prokuratúry Rožňava č. k. Pv 745/16/8808-10 zo dňa 24.05.2017 sa zrušuje a vec sa Okresnej prokuratúre Rožňava vracia na ďalšie konanie.

4. Sťažovateľovi sa priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 10.000,- €.

5. Okresná prokuratúra Rožňava je povinná uhradiť sťažovateľom trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právnej zástupkyne.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd v prvom rade podotýka, že podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľa, ktorý je v danom prípade navyše zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o namietanom porušení sťažovateľom označených práv iba v príčinnej súvislosti s postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 745/16/8808 a s jej rozhodnutím z 24. mája 2017, ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľ domáha v petite sťažnosti, avšak tvrdenia o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v súvislosti s postupom prokurátora pri vybavovaní jeho žiadosti na preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, ktoré tvrdenia sťažovateľ uvádza iba v texte sťažnosti (strana 3 sťažnosti, pozn.) mimo petitu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť jeho argumentácie (napr. III. ÚS 149/04, III. ÚS 235/05, II. ÚS 65/07).

8. K namietanému postupu okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 745/16/8808

8.1 Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 745/16/8808, ústavný súd podotýka, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

8.2 Ako vyplýva zo samotnej sťažnosti, konanie okresnej prokuratúry vedené pod sp. zn. Pv 745/16/8808 bolo skončené vydaním uznesenia z 24. mája 2017, ktoré, ako sám sťažovateľ v sťažnosti uvádza, nadobudlo právoplatnosť 25. mája 2017, takže v čase podania sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu (26. júla 2017) už okresná prokuratúra v danej veci nekonala, a teda objektívne nemohla ovplyvniť rýchlosť konania v danej veci, a tým porušovať základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože vydaním rozhodnutia okresná prokuratúra vykonala všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľa v tomto konaní. Ďalšie úkony alebo postupy už okresná prokuratúra v tomto štádiu nemohla vykonávať, a preto bolo potrebné vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej jej ústavná úloha pri odstraňovaní právnej neistoty už skončila pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

8.3 Tento skutkový stav bol s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov základom pre záver ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

9. K namietanému uzneseniu okresnej prokuratúry č. k. Pv 745/16/8808-10 z 24. mája 2017

9.1 V súvislosti so sťažovateľom napádaným uznesením okresnej prokuratúry ústavný súd vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje za potrebné v prvom rade pripomenúť, že nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory orgánu verejnej moci, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred nimi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách.

9.2 Okresná prokuratúra svoje uznesenie v podstatnej časti odôvodnila takto:

„Výsledkami skráteného vyšetrovania bolo preukázané, že dňa 03.11.2016 prišli do obce [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], s tým, že po uskutočnení mimoriadneho valného zhromaždenia dňa 19.09.2016 a po porade so svojim právnikom mali v úmysle sa dostať do priestorov združenia ako osoby oprávnené - štatutárni zástupcovia v snahe zabezpečiť príslušné účtovné doklady pre účely vykonania auditu. Na mieste pred objektom podporného pohrebného združenia vyvesili oznámenie o tom, že bývalí štatutárni zástupcovia boli zo svojich pozícií odvolaní a ďalšie oznámenie, ktorého obsahom bolo to, že ústredie bude presťahované do [REDAKOVANÉ]. Následne tieto osoby za účasti [REDAKOVANÉ] vošli do objektu združenia takým spôsobom, že vymenili na vchodovej bráne vedúcej do dvora a tiež na vstupných dverách zámky, pričom poškodili signalizačné zariadenie. Priestory združenia prehľadali a vzali so sebou už uvedené účtovné doklady. Pri prehľadaní týchto priestorov bolo poškodené aj počítačové vybavenie združenia, čím na strane poškodeného vznikla škoda prevyšujúca sumu nie malú.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Cudzou vecou sa rozumie taká vec, ktorá páchatel'ovi nepatrí, nepatrí mu vôbec alebo nepatrí mu výlučne, a ktorú nemá páchatel' vo svojej dispozícii. Zmocnením sa rozumie, ak páchatel' vec odníme z faktickej moci osoby, ktorá nad ňou túto moc má, a tak vytvorí taký stav, ktorým skutočnému vlastníkovi znemožní dispozíciu s jeho vecou a zároveň umožní výkon takejto dispozície pre seba.

Prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

S poukázaním na vyššie uvedené výsledky skráteného vyšetrovania, ale aj skutočnosti uvedené v sťažnosti poškodeného, nepreukazujú, resp. neobsahujú žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že osoby združené okolo [REDAKOVANÉ] by mali snahu úmyselne sa zmocniť majetku poškodeného, predovšetkým investičného zlata tak, ako to naznačujú závery sťažnosti poškodeného. V tejto súvislosti je nutné dať do pozornosti uznesenie Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 6 C/162/2016 zo dňa 15.11.2016, vo veci žalobcu - [REDAKOVANÉ], proti

žalovaným - [REDAKOVANÉ] a spol., o nariadení neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého žalovaní sú povinní zdržať sa všetkých úkonov štatutárnych zástupcov [REDAKOVANÉ]. Uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn. 2 Co/38/2017 zo dňa 16.02.2017, bolo zrušené prvostupňové uznesenie súdu a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Okresný súd Rožňava uznesením, sp. zn. 6 C 162/2016 zo dňa 04.04.2017, rozhodol obdobne ako dňa 15.11.2016, avšak toto uznesenie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Vyššie uvedené súdne rozhodnutia, okrem iného, sa zaoberajú otázkou legitimacy štatutárov vystupovať v mene [REDAKOVANÉ]

Vzhľadom k tomu, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekcia verejnej správy nevedie žiadny register orgánov občianskych združení, a teda ani zo svojej kompetencie neurčí, ktorý zo štatutárov je oprávnený vystupovať v mene združenia, nie je možné vziať v zreteľ závery, ktorými sa zaoberá sťažovateľ do právoplatného rozhodnutia súdu.

Subjektívna stránka trestného činu vyplývajúca z konania osôb podozrivých, ktorou sa v sťažnosti zaoberá poškodený, v tomto prípade naplnená nie je, a teda absentuje jeden zo základných znakov trestných činov krádeže podľa § 212 Tr. zák. a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák.

Z týchto dôvodov považujem rozhodnutie povereného príslušníka PZ za odôvodnené a v súlade so zákonom.

Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté práva poškodeného na náhradu škody, nakoľko tie je možné si uplatniť v civilnom sporovom konaní.“

9.3 Z citovaného je zrejmé, že rozhodnutie prokurátora o sťažnosti sťažovateľa proti rozhodnutiu vyšetrovateľa je založené na východiskovej premise a nenaplnení subjektívnej stránky skutkových podstát stíhaných trestných činov. V tejto súvislosti je nutné poznamenať, že skutková podstata každého trestného činu je zložená zo štyroch obligatórnych znakov, a to objekt, objektívna stránka, páchatel' (subjekt) a subjektívna stránka trestného činu, z ktorých, ak by čo i len jeden chýbal, nešlo by o trestný čin. Subjektívna stránka trestného činu je vyjadrením akejsi vnútornej stránky trestného činu, pretože vypovedá o psychike páchatel'a, t. j. o jeho zavinení a motíve na spáchaní skutku.

9.4 V danom prípade nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by v čase údajného spáchania skutku, z jeho spáchania podozrivé osoby, ktoré boli na mimoriadnom valnom zhromaždení riadne zvolené za štatutárov sťažovateľa, konali v úmysle spáchať trestný čin, t. j. nebolo preukázané, že by konali s cieľom úmyselne poškodiť sťažovateľa so súčasným (paralelným) vedomím, že na to nemajú právo. Práve naopak, tieto osoby v rozhodnom čase konali v dobrej viere, že ako legitímne zvolení konatelia sťažovateľa majú oprávnenie vstúpiť do jeho objektov a majú oprávnenie nakladať s jeho majetkom, keďže v tom čase neexistovalo žiadne rozhodnutie orgánu verejnej moci negujúce, resp. vyvracajúce toto ich presvedčenie. A contrario tieto podozrivé osoby nekonali v rozhodnom čase s úmyslom ukradnúť alebo poškodiť „cudziu“ vec, takže v tomto smere je možné stotožniť sa so závermi okresnej prokuratúry o absencii subjektívnej stránky skutkových podstatí stíhaných trestných činov (úmyselné zavinenie) v rozhodnom čase spáchania podozrivých skutkov.

9.5 O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

9.6 Vzhľadom na uvedené možno závery okresnej prokuratúry v napádanom uznesení považovať za logické, ústavne udržateľné, neodporujúce aplikovanej právnej úprave a podľa ústavného súdu im nemožno vyčítať takú svojvoľnosť, ktorá by mala za následok arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú odmietol (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. V súvislosti s trestným oznámením sťažovateľa ústavný súd len podotýka, že sťažovateľ nemá subjektívne právo na to, aby na základe jeho trestného oznámenia bolo začaté trestné stíhanie pre trestné činy uvedené v trestnom oznámení, prípadne na vznesenie obvinenia konkrétnej osobe, má však oprávnenie na to, aby orgány činné v trestnom konaní venovali jeho trestnému oznámeniu primeranú pozornosť zodpovedajúcu ich zákonným povinnostiam, čomu bolo v danom prípade dané zadosť.

11. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napádaného rozhodnutia okresnej prokuratúry, ako aj rozhodnutie o priznaní sťažovateľovi úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia jeho práv alebo slobôd (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto častiach sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2018